การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของความเหนื่อยหน่ายในการศึกษา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์และสร้างสมการพยากรณ์ระหว่างปัจจัยความเหนื่อยหน่ายทั้ง 3 ด้านคือ (1) ด้านความอ่อนถ้าทางอารมณ์ (2) ด้านความค้อยสัมพันธภาพต่อบุคคล (3) ด้านความรู้สึกที่มีต่อผลสำเร็จ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งหมด 385 คน และผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน จากประชากร โดย วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการศึกษา จำนวน 22 ข้อ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89 ส่วนค้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านค้อยสัมพันธภาพต่อบุคคลและค้าน ความรู้สึกที่มีต่อผลสำเร็จของตนได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 0.68 และ 0.90 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) และการวิเคราะห์สมการถดถอย แบบพหุ (multiple regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

- ความเหนื่อยหน่ายในการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความเหนื่อยหน่าย ในการศึกษาในด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความด้อย สัมพันธภาพต่อบุคคลและด้านความรู้สึกที่มีต่อผลสำเร็จอยู่ในระดับต่ำ
- 2. ตัวแปรพยากรณ์คือปัจจัยความเหนื่อยหน่ายในการศึกษาในทั้ง 3 องค์ประกอบได้แก่ ด้านความอ่อนถ้าทางอารมณ์ ด้านความด้อยสัมพันธภาพต่อบุคคล และด้านความรู้สึกที่มีต่อผลสำเร็จ มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทั้ง 3 องค์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3. ปัจจัยความเหนื่อยหน่ายในการศึกษาทั้ง 3 องค์ประกอบได้แก่ ด้านความอ่อน ถ้าทางอารมณ์ ด้านความด้อยสัมพันธภาพต่อบุคคล และด้านความรู้สึกที่มีต่อผลสำเร็จ สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 34.5 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .564 ซึ่งเขียนเป็นสมการในรูปของคะแนนดิบ Y และคะแนนมาตรฐาน Z ได้ดังนี้

$$Y' = 3.473-0.433 X_3-0.203 X_1-0.125 X_2$$

 $Z_y' = -0.423 Z_{x3}-0.154 Z_{x1}-0.118 Z_{x2}$

In this thesis, the researcher investigates the relationship between the phenomenon of educational burnout and the academic achievement levels of selected Matthayom Sueksa three students at Ramkhamhaeng University Demonstration School (RUDS). As such, the researcher studies the relationship between the three aspects of this syndrome—*viz.*, emotional exhaustion, cynicism or dehumanization, and inefficacy—and the academic achievement of the students under study.

Out of a research population of 385 students enrolled as Matthayom Sueksa three at RUDS in the second semester of the academic year 2008, the researcher selected a sample population of 240 subjects of investigation.

As an instrument of research, the researcher utilized the 22-item Maslach Burnout Inventory whose overall reliability was couched at the level of 0.89. As for the aspects of emotional exhaustion, cynicism or dehumanization, and inefficacy, the levels of reliability were couched at 0.79, 0.68, and 0.90, respectively.

The data obtained were analyzed through applications of the techniques of Pearson's product moment correlation coefficient and multiple regression analysis.

Findings are as follows:

- 1. The level of educational burnout of the students under study was overall at a moderate level. Educational burnout in the aspect of emotional exhaustion was also at a moderate level. However, the aspects of cynicism or dehumanization and inefficacy were found to be at a low level.
- 2. All three predicative variables for educational burnout—*viz.*, emotional exhaustion, cynicism or dehumanization, and inefficacy—were determined to be inversely correlated with the criterion variable of academic achievement at the statistically significant level of .05.
- 3. The researcher also ascertained that the three aspects of educational burnout—emotional exhaustion, cynicism or dehumanization, and inefficacy—were predictive of the academic achievement of the students under study at 34.5 percent and at the statistically significant level of .05 with the concomitant prediction variant error being equal to 0.564.

Accordingly, a predictive equation can be framed in raw score (Y') and standard score (Z') formulations, respectively, as follows:

$$Y' = 3.473-0.433X_3-0.203X_1-0.125X_2$$

 $Z' = -0.423Z_{x3}-0.154Z_{x1}-0.118Z_{x2}$